

CUR SOLA VIPERA PRÆ
cæteris serpentibus in cibis & an-
tidotis utantur antiqui.

CAP. XI.

N Andromachi
 Galene, quæ The-
 riaca postea à Cri-
 tone est appellata,
 ex tam multis ser-
 pentibus, non ali-
 cujus alterius, sed
 solius Viperæ idoneas carnes fuisse
 judicatas cognovimus, quæ in anti-
 doto positis commiscerentur. Au-
 ctor ad Pisonem ad hanc solam cau-
 sam referendum esse indicavit, quòd
 Viperæ sibi præ cæteris non tam no-
 xiam in se vim habere sibi videren-
 tur, utique si Basiliscum conspectu &
 auditu enecare scribit, & tam violen-
 tum eum esse, ut si quod animal mor-
 tuum attingat, commoriatur. Dryi-
 nus & Dreyina; quæ in radicibus

quercus commorantur, adeò pestife-
 ra qualitate præditi sunt, ut supra ip-
 sos transeuntium pedes quidem ex-
 corientur, crura verò tota valde tu-
 mescant, & quod mirabilius adhuc
 est, si quis ægrum curare velit, me-
 dentium manus repelli; & sic de reli-
 quis indicat. Ne longum faciam ser-
 monem, multa fabulosa in hoc repe-
 riri scriptore jam confirmavi: sed ego
 facile Andromachum præ cæteris
 Viperam Theriacæ commiscuisse ar-
 bitror, quoniam multò antea Nican-
 der ejus caput ad serpentum ictus
 imponi jussisset, & vino & aqua pro-
 pinasset tamquam antidotum. Sed
 certè medicina experta, longe me-
 lior est non experta; Propterea An-
 dromachum hoc auctore, & observa-
 tione tam longa seculorum, quibus
 antea Nicander usus fuerat, & quo-
 niam Romæ facilius haberi posset
 (etenim frequens est) illud etiam ve-
 hementer impulit, quod inter reli-
 quos serpentes sola Vipera similima
 ho-

homini esse videtur; quoniam ejus caro hominem nutrit; simile enim à simili conservatur, & symbolica quadam virtute, hinc sympathiam quandam habere inter se planum est, Ex eo maximè apparet, quod hominis vitalongior multò efficitur ex Viperinæ carnis usu, & ex hominis morte, ut Pythagoras putat, ex ejus spinali medulla, Viperam & serpentem nasci, & inde in vitam prodire, ut Isidorus tradit lib. 2. cap. 4. Antigonus, *Lib. 1.* Phegon. Trallianus, Appianus *bel. ci-* Alexandrinus, aliique historici à mu- *vil.* lieribus oriri Viperas; ex hominis quoque capillis serpentes nasci tradiderunt, ex eo consensum probari, quod Antigonus n. 91. ex spina parvos serpentes nasci his qui ante obitum serpentis cadaver odorati fuerint, unde Archelaus hoc epigramma confecit:

*Cuncta in se alserni æ vivis longa revolvit,
Et vicibus certis omnia Mundus alit,
Et curvæ spinæ serpenti, res mira, medullis*

62 DE VIPERÆ NATURA

*Nascitur, hoc monstrum putre cadaver ha-
bet.*

Traxerat ex animi vivus serpentis odorem, &c.

Et quoniam corrupto sanguine men-
struo, muliebri naturæ & ejus sym-
ptomatibus Viperæ carnibus occur-
rimus. Quin etiam corrupto vini do-
lio, viperæ vivæ in dolio & vino ene-
catæ, illud jam in corruptum red-
derunt & optimum restituerunt. Mi-
ro quodam modo in cella vinaria
Romæ Illustrissimi olim Cardinalis
Ursini accidisse multorum testimo-
nio & colloquiis accepimus. Ecce
igitur quoniam notior erat, & Romæ
frequentior, & pariter usus apud an-
tiquos; propterea Vipera tantum in
Theriaca Andromacho uti placuit;
quoniam sola habet cum homine
sympathiam. Nostra tamen ætate
non defuere, qui aspidum carnes &
reliquorum, in Antidotis permiscere
non erubuerint, quod ego temerita-
te magis quam ratione fieri cense-
rem, si sola Vipera idem præstat, ut
præ-

